El comiat, des d'on toca

Eloi, amb el braçalet de capità, ahir durant un moment del partit contra el València Foto: QUIM PUIG.

Eloi Amagat va confirmar divendres des de la sala de premsa que a final de curs deixarà de vestir la samarreta del Girona, però el capità gironí tenia ganes d'acomiadar-se allà on ha fet gaudir més els aficionats del club blanc-i-vermell: el terreny de joc. Era clar que els problemes al turmell no serien un impediment per veure el migcampista sobre la gespa, i la decisió dels minuts que li pertocaven era cosa de Pablo Machín. El comiat vestit de curt es va començar a gestar a mitjan segona part, quan Eloi va iniciar l'escalfament. En els dos primers canvis locals, però, el seu nom no va ser l'escollit. L'oportunitat li va arribar a la tercera i quan faltaven deu minuts per a la conclusió del partit. L'entrada al camp, de pell de gallina. El públic, recordant que Eloi Amagat ha defensat el blanc i vermell en totes les categories estatals i en èpoques en què a Montilivi s'aplegaven amb prou feines centenars de persones, li va reconèixer l'entrega amb un aplaudiment de gala. Només d'entrar, va córrer cap a la porteria contrària per intentar rematar un córner. I ho va aconseguir, però una munió de cames va impedir que l'adeu de l'hàbil migcampista gironí fos del tot rodó.

Superat l'èxtasi inicial, Eloi es va col·locar allà on ha gaudit tant en les últimes temporades: al mig del camp i al costat del seu company Àlex Granell. El mig es va oferir, va tocar pilota i va pressionar de valent per intentar esprémer al màxim el moment del seu comiat conscient que eren els seus últims instants sobre el terreny de joc.

Com ben segur els va passar a companys d'equip que es van acomiadar del club gironí fa ben poc, com Felipe o Richy entre d'altres, a Eloi Amagat el xiulet de l'àrbitre assenyalant el final del partit li devia fer mal al cor conscient que s'acabava de tancar una etapa intensa i inoblidable de la seva carrera esportiva. Enfilant els vestidors, i observant les graderies ben plenes, al gironí del Girona –tal com es va definir ell mateix–, li devien passar un munt de records pel cap. Eloi Amagat es va poder acomiadar de la seva gent des d'allà on vol tot futbolista, el terreny de joc, i l'aficionat del Girona li va poder mostrar l'agraïment etern.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 13-05-2018 Pàgina 8

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1392723-el-comiat-des-d-on-toca.html